

[Gertrud Stjernholm Nielsen]

kan forventes brugt, og at det sker, uden at man forhandler med universitetet om det. Jeg synes nu i øvrigt, det var en meget, meget fornuftig disponering fra universitetets side, at man netop til deltidslærerne afsatte penge, specielt når man ser, hvordan baggrunden er nu. Kunne ministeren ikke foreslå, at beløbet, som man har overført til vedligeholdelsen, bliver ført tilbage til lærerkontoen, eller – selvfølgelig allerhelst – at man forhøjede rammen for deltidslærerne, altså at man sørgede for fortsat ro på universitetet, og at man primært tager sig af undervisningen?

Undervisningsministeren (Dorte Bennedsen):

Nu berørte fru Gertrud Stjernholm Nielsen det spørgsmål, som jeg har set omtalt i aviserne, at Københavns universitet mener sig nedskåret med 45 mill. kr. Jeg er nødt til til det spørgsmål at sige, at det er muligt, Københavns universitet har en ønskeliste på 45 mill. kr., men denne har aldrig været forelagt i undervisningsministeriet. Vi kender den ikke. Vi ved ikke, hvad det er for ønsker. Vi ved ikke, hvad det er for begrundelser. Det, der er sket ved Københavns universitets budget, er, at universitetet har fået for 1980 svarende til 1979-budgettet, men pristalsreguleret. Deroveni har man altså fået denne bevilling, som blev givet til de nye bygninger, herunder bl. a. Panuminstituttet, til vedligeholdelse, idet vi anser det for overordentlig uforsvarligt at opføre store nye kostbare bygninger og ikke i bevillingerne til dem sørge for tilstrækkelig mulighed for deres vedligeholdelse.

Disse penge, der var afsat til bygningsvedligeholdelsen, har man altså lagt over på deltidslærerkontoen. Der var den forudsætning – også i de rammer, der blev givet af personalemæssig art for universitetet – at denne konto skulle skæres ned. Jeg kan godt sige, at den er skåret mindre ned end det, den egentlig stod til i forhold til studentertallet, men der er foretaget en vis nedskæring. Man kan altså ikke fra Københavns universitets side gå uden om de forudsætninger, der ligger for bevillinger, på den måde det er sket her. Universitetet var klar over, da man fik ekstrabevillingen, at den skulle gå til bygningsvedligeholdelse, og når fru Gertrud Stjernholm Nielsen derfor taler om et ind-

greb, foretaget uden forhandling med Københavns universitet, så kan jeg ikke skrive under på den ordlyd, al den stund universitetet vidste, det var en forudsætning for bevilningen af penge.

Hermed sluttede spørgsmålet.

3) Til *undervisningsministeren* af:

Jørgen Jensen (DKP):

»Hvad vil regeringen gøre for at sikre de 5.500 afviste ansøgere til EFG en uddannelse?«

(Spm. nr. 953).

Skriftlig begrundelse.

Der har været samråd i undervisningsudvalget om spørgsmålet, men de 5.500 afviste skal sikres EFG-uddannelsen.

Ansøgerne ved, at de ikke modtager løn i basisåret, men at de tværtimod må opgive faste understøttelser, hvis de har adgang til sådanne.

Der er givet de tekniske skoler ordre til at nedskære budgetterne med 10 pct.

Det er muligt hurtigt at sikre de nødvendige lokaler og lærerkræfter, og der er tekniske skoler, der gennem årene har ansøgt om tilladelse til at påbegynde EFG-uddannelse også i basisåret.

Med 60.000–70.000 unge uden arbejde og uddannelse haster det med en indsats.

Undervisningsministeren (Dorte Bennedsen):

Jeg kan i forbindelse med det stillede spørgsmål oplyse, at ved udløbet af tilmeldingsfristen til EFG-basisåret, som starter her til august, forelå der lige godt 31.000 tilmeldinger, og heraf kan, som det også anføres af spørgeren, de ca. 5.400–5.500 ansøgninger ikke umiddelbart imødekommes. De 5.400 fordeler sig med 2.200 på handelsskolerne og 3.200 på de tekniske skoler.

Ved tilmeldingsfristens udløb var der endvidere 2.150 pladser, der ikke umiddelbart ved den skete tilmelding vil finde anvendelse. Det vil altså sige, at tilmeldingernes faglige og geografiske placering medfører på den ene side en mangel på pladser, men samtidig en overkapacitet på visse områder. Hvis man går tallene igennem, vil man se, at de 5.400, der ikke kan optages, fordeler sig med godt